

TENAESTELIN

ጤና ይስጥልን

Årgång 56

Nr 1 Juni
2015

Medlemsblad för Svensk-Etiopiska Föreningen

Flickan på bilden har ingenting med artiklarna i tidningen att göra. Hon går på en skola i Bishoftu, är en av Etiopiens drygt 94 miljoner invånare (2013). Det är uppställning på en skolgård, utdelning av övningböcker. Undrar vad hon tänker på?

I Tenaestelin den här gången bl.a:

Rapport från årsmötet den 25 april sid 4-5 • Senaste nytt från Etiopien sid 6-7
Om två EFS-missionärer och deras uppdrag sid 10-11 • De får nytt stöd från
SEF sid 14-15 • Om att resa med en dokumentärfilmare sid 16-19
Spännande resa till Gambela sid 24-26

TENAESTELIN

ጤና ይስጥልን

Ansvarig utgivare: Biniyam Wondimu
Tryck: Fyris-Tryck AB

Adressändringar

ska snarast meddelas till Örjan Åkerrén,
se adress nedan.

Manusstopp

Manus till nästa nummer skickas till
någon i redaktionskommittén senast den
1 november 2015 med e-post.

STYRELSE

Ordförande:

Biniyam Wondimu
Bergstigen 12
171 34 Solna
Tel: 08-524 88 387
E-post : biniyam.wondimu@ki.se

Vice ordförande:

Håkan Pohlstrand
Skottbacken 8, Vansö
645 92 Strängnäs
Tel: 0152-200 02

Sekreterare:

Jan Olof Gustavi
Sandbäcksvägen 92
144 62 Rönninge
Tel: 08-532 504 26

Skattmästare/medlemssekreterare:

Per Wallgren
Åkervägen 36
756 51 Uppsala
Tel: 018-418 34 56
E-post: per.wallgren@sva.se

Örjan Åkerrén
Valloxvägen 40L
741 42 Knivsta
Tel: 018-34 15 90
E-post: orjan55@me.com

Övriga styrelseledamöter:

Wessen Beshah	(08-603 80 20)
Sven Britton	(08-678 86 70)
Anne Naglo	(073-200 91 13)
Ingegerd Nylander	(08-30 34 56)
Sonja Pohlstrand	(0152-200 02)
Josef Yohannes	(070-740 20 93)

Redaktionskommitté:

Pia Virving
Tel: 08-500 272 22
E-post: pia.virving@telia.com

Ingegerd Nylander
Tel: 08-30 34 56
E-post: ingeGERD.nylander@gmail.com

Sven Britton
Tel: 08-678 86 70
E-post: sven.britton@ki.se

Annika Smith
Tel: 072-544 68 25
E-post: annika.smith@comhem.se

Martin Hydén, webmaster
martin@martinhyden.se

Reseinformation:

Håkan Pohlstrand
Tel: 0152-200 02

Medlemsavgifter:

Medlemsavgiften är 250 kr per hushåll, dvs
alla personer som bor på samma adress.
Avgiften betalas in på pg 45 97 88-6,
Svensk-Etiopiska Föreningen

Hemsida: www.svensk-etiopiska.se

Ordföranden har ordet

Välkommen till ett nytt nummer av Ten-aestelin, där vi både berättar om det som nyligen hänt och om sådant som ligger längre tillbaka i tiden.

Årsmötet till exempel –välbesökt som vanligt och samtidigt hoppningivande att se så många unga ansikten. Förnyringen av föreningen måste fortsätta, för vi behöver friska idéer och nya initiativ. Därför är det glädjande med våra två nya medlemmar i styrelsen, Anne Naglo och Josef Yohannes. Även redaktionskommittén har förstärkts och Annika Smith tar plats där. I det här numret redogör hon för sådant som hänt i Etiopien den senaste tiden: det nya snabbtåget som testkörts, läget för Renäs-sandsdammen, branden på Taitu Hotel (sid. 6-9).

Aktuellt är också arbetet som Jonas och Viktoria Nordén utför för Mekane Yesuskyrkans räkning (sid. 10-11). Liksom planeringen av en ny etiopisk ortodox kyrka i Hagsåtra. Något som kyrkans representant, Tamrat Adamu, berättade om på årsmötet (sid 5).

Teff har kommit i ropet, konstaterar Ingegerd Nylander på sid 13.

Föreningarna "Medhen Social Center" och "Hylte hjälper Debre Zeit" kommer att få fortsatt stöd av Svensk-Etiopiska Föreningen under tre år framöver. Föreningen "Hylte hjälper Debre Zeit" hjälper 79 barn och deras familjer. Utbildning står i fokus. Medhen Social Center's program "Adolescents and youth program" - som vår förening stödjer ger begåvade ungdomar från ALERT-området möjlighet att studera på college och universitet i Etiopien. Resultatet är mycket positivt och för 15.000 kronor per år har nitton ungdomar kunnat få högre utbildning. Rapporter på sidorna 14-15.

Stressigt kan det vara att resa med en dokumentärfilmare. Det framgår av Astrid von Rosens berättelse på sidorna 16-19.

I år är det 50 år sedan Arne Rubin paddlade nedför Blå Nilen – en riktig bedrift och en historia som han har beskrivit i boken "Ensam med Blå Nilen", se sidorna 20-23.

En stor hjord elefanter, kobbantiloper i massor, flygande hundar, pytonorm och lejon i närheten av campen. Heléne Rutegårds resa med Håkan Pohlstrand till Gambela blev en spännande upplevelse (sidorna 24-26). Håkan Pohlstrand väljer den här gången att presentera fåglarna Krokodilväktaren och Lammgamen (sid 27). Slutligen, och innan vi presenterar årsmötesprotokollet på sidorna 30-31, en resa till kyrkan i Debre Libanos, som säkert många av er besökt.

*Med önskan om en riktigt fin och
aukopplande sommar!
Biniyam Wondimu*

Föreningens årsmöte den 25 april

Årsmötet öppnades med en tyst minut för att hedra de trettio unga kristet-ortodoxa etiopiska män som brutalt mördades av anhängare till Islamiska staten på en strand i Libyen den 19 april. Efter dådet utlystes tre dagars landsorg i Etiopien.

Svensk-Etiopiska Föreningen fördömer starkt dessa bestialiska mord. Vi sörjer med offren, deras familjer och det etiopiska folket, betonade föreningens ordförande Biniyam Wondimu.

Etiopiska ambassaden och ambassadör Woinshet Tadesse inbjöd till en minnesgudstjänst i Aula Magna på Stockholms universitet på eftermiddagen den 25 april, där representanter från den etiopiska ortodoxa kyrkan, den etiopiska evangeliska kyrkan, svenska evangeliska fosterlandsstiftelsen och den etiopiska muslimska församlingen deltog.

En kondoleansbok öppnades på etiopiska ambassaden. Boken fanns även tillgänglig i Aula Magna.

Med anledning av dessa händelser lämnade ambassadör Woinshet återbud till medverkan i årsmötet.

I pausen efter årsmötesförhandlingarna pågick försäljning av lotter till förmån för trädplanteringsprojektet på Entoto. Vinsterna utgjordes av boken "Solen och berget" av Björn von Rosen, ett kilo berberi, en etiopisk klänning och en gobeläng. Tack alla givare till vinsterna.

Birgitta Karlström Dorph, Sveriges ambassadör i Etiopien 1988-1993, berättade om dramatiska dagar i Addis Abeba våren 1991 när Mengisturegimen störtades. Hon har skrivit om hur hon blev en aktiv del i dessa händelser i förra numret av Tenaestelin (nr 2, 2014). Nu berättade

Som vanligt ett välbesökt årsmöte den 25 april på restaurang EthioStar i Stockholm. Foto: Martin Hydén.

Birgitta Dorph, svensk ambassadör i Etiopien 1988-1993. Foto: Martin Hydén.

hon om vad som hände innan EPRDF gick in i Addis Abeba. I slutet av maj rådde stor förvirring, samtidigt var det otäckt lugnt. Många fångar släpptes ur fängelset, gerillan närmade sig Addis Abeba, regeringsledamöter och ministrar avgick.

När beskedet kom från UD att trupperna var på väg, uppmanades alla att hålla sig inomhus och hissa svenska flaggan.

Birgitta och en kollega från UD tog sin tillflykt till källaren, där de helt uttrötade somnade på nersläpade madrasser.

- **Några timmar senare vaknade** vi av intensiva skottsälvor, fortsätter hon.

- Trupperna hade kommit. Så småningom somnade vi igen trots allt skjutande och vaknade efter ytterligare några timmar. Stridsvagnar och lastbilar med kulsprutor på flaken, ett 50-tal av vardera, pekade alla in mot den svenska ambassaden. Efter förhandlingar med soldaterna vändes hela arsenalen mot ett annat håll.

- Min lilla förhandling hade lyckats, jag var glad och tänkte att denna min första kontakt med de nya bådade gott för framtiden.

Text: Ingegerd Nylander

Hon skrev om svenskar verksamma i Etiopien 1924-52

Viveca Halldin Norberg med boken "Swedes in Haile Selassie's Ethiopia 1924-1952". Viveca, precis hemkommen från en kort vistelse i Etiopien, berättar i nästa nummer av Tenaestelin om återbesöket efter drygt 40 år.

Foto: Martin Hydén

Tamrat Adamu berättade om det nya planerade kyrkobygget.

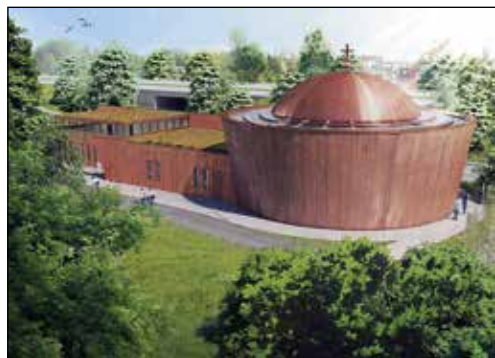
Foto: Martin Hydén.

Ny etiopisk ortodox kyrka

Den nuvarande kyrkan, Debreselam Medhanealem med adress Pålsbodagränd 3 i Hagsätra centrum, har blivit för trång. En ny kyrka och ett samlingscenter planeras för att kunna ta emot alla besökare.

Kyrkans representant Tamrat Adamu visade ritningar på den nya kyrkan. Arkitekt är Belatchew Arkitekter, grundad av svensk-etiopiska arkitekten Rahel Belatchew Lerdell.

För att täcka kostnaderna för den nya kyrkan är bidrag välkomna på plusgiro 619 54 29-3.

Belatchew Arkitekter ligger bakom ritningarna till kyrka och samlingscenter.

Snabbtåget LRT i Addis

Flera testkörningar har nu gjorts med snabbtåget i Addis Abeba. Se hänvisningar till YouTube i artikeln. Foto: Pia Virving.

Den 1 februari i år genomfördes den första testkörningen med snabbtåget LRT (Light Rail Transit) i Addis Abeba. Sedan dess har flera testkörningar gjorts. Den intresserade kan finna flera filmsnuttar på YouTube med hjälp av sökorden ”lrt addis ababa”. Däribland ”Dire Tube Exclusive – Addis Ababa City Light Train Test Ride Feb 1, 2015” och ”Ethiopia – 9 minutes ride on Addis light rail shared by Desta Keremela on Sodere”. Min favorit bland snuttarna är tveklöst ”Addis Ababa Light Rail Aend Ethiopia”. Varför det? Jo, därför att man blir helt på det klara över riskerna med att ta sig fram till snabbtåget eller till den andra sidan av gatan. Jag, min fegis, kommer aldrig att våga! För övrigt är det inte riktigt klart när allmänheten kan börja använda sig av de fina snabbtågen.*

Stefan Löfven besökte i början av februari Volvo-koncernens yrkesskola i Addis

Statsminister Stefan Löfven vid besöket på Selam Vocational College. Foto: Elin Carlsson, Sveriges Ambassad, Addis Abeba.

I Tenaestelin nr 1 från juni 2014 berättade vi bl.a. om den tidigare statssekreteraren Tanja Rasmussons besök på den verkstads-skola i Addis där Volvo är intressent. I början av februari i år var det Stefan Löfvens tur att besöka skolan (Selam Vocational College) där Sida genom FN:s organisation för industriell utveckling, UNIDO, och tillsammans med Volvokoncernen driver utbildning av lastbilmekaniker. Projektets mål är att utbilda 25-30 nya mekaniker per år och när projektet nu går in på sitt andra år har 26 studenter redan hunnit ta sin examen.

Utbildningen genomförs i ett område i utkanten av Addis där barnhemmet Selam Children's Village ligger. Detta barnhem grundades 1986 och ger idag hem åt cirka hundra barn. Alla kan söka till utbildningen men de ungdomar som bor på barnhemmet har förtur och för dem är utbildningen dessutom gratis. Efterfrågan på utbildade tungmekaniker i Etiopien är enorm, så framtiden för dessa ungdomar ser ljus ut.*

Den etiopiska Renässansdammen

När Renässansdammen är klar 2017 kommer den att vara Afrikas största vattenkraftverk.

Den 23 mars meddelade den brittiska dagstidningen The Guardian att Egypten antligen gått med på att ingå ett preliminärt avtal beträffande Grand Ethiopian Renaissance Dam (GERD).

Samma dag hade ledarna för Egypten, Etiopien och Sudan träffats i Khartoum där de skrev under ett s.k. principavtal rörande den etiopiska Renässansdammen. ”Jag bekräftar att uppförandet av Renässansdammen inte kommer att medföra någon skada för våra tre stater och i synnerhet för det egyptiska folket” sade den etiopiske premiärministern Hailemariam Desalegn vid undertecknandet av avtalet. Han vände sig särskilt till det egyptiska folket, som i årtusenden varit beroende av Nilen för såväl jordbruk som dricksvatten. Den egyptiske presidenten Abdel Fattah al-Sisi tillade å sin sida att ”detta är ett ramavtal och det kommer att kompletteras. Vi har valt att samarbeta och att lita på varandra för utvecklingens skull”. Och Sudans president, Omar al-Bashir, hälsade överenskommelsen som ”historisk”.

Etiopien började avleda Blå Nilen i maj 2013 för att bygga dammen, som kommer att bli Afrikas största när den är färdig 2017 och den kommer att generera 6000 megawatt.*

Om valet den 24 maj

Den 24 maj i år var det återigen dags för allmänna val i Etiopien - det första valet efter Meles Zenawis frånfalle för snart tre år sedan. Hans efterträdare, premiärminister Hailemariam Desalegn, förväntas fortsätta leda landet i Meles anda, d.v.s. med tyngdpunkt på infrastruktur (vägar, järnvägar, Renässansdammen, etc.), utbildning (skolor, universitet), sjukvård och inte minst bostadsbyggande.

Västvärlden har länge kritiserat den etiopiska regimen för dess genomförande av de allmänna valen och bl.a kallat dem för ”odemokratiska” på grund av att man ej respekterat yttrandefriheten enligt ”Deklarationen om mänskliga rättigheter.”

Det finns dock andra åsikter. Bland andra skrev t.ex. den oberoende sydafrikanska dagstidningen *Daily Maverick* den 25 maj en intressant artikel om att vi missat framgångarna i det etiopiska samhället.

En västerländsk diplomat har för tidningen berättat att ”Etiopien är det land där västerländska hjälppengar, dollar för dollar, använts exakt för de områden hjälpen är avsedd. Och resultatet överstiger oftast våra förväntningar. Om Etiopien lovar oss att bygga 100 skolor för våra pengar, bygger de 110 skolor”.

Inte nog därmed, Etiopien hör till de minst korrupta länderna i Afrika och straffen för korruption är hårda. Fattigdomsgränsen har sjunkit från 39% till 26% mellan 2005 till 2013 och BNP har stigit med ett medelvärde av 10,9% per år under den senaste femårsperioden skriver *Daily Maverick*.

Annika Smith

---

*Underlaget till notiserna har hämtats från Internet av Annika Smith under våren 2015.

Taitu Hotel i Addis Abeba

Den 11 januari 2015 drabbades Taitu Hotel av en kraftig eldsvåda. Detta fick jag veta några dagar senare när jag surfade på nätet och hamnade på Addis Fortune's hemsida.

Informationen var knapphändig men i rubriken uppgavs att mer än 75 % av hotellanläggningen hade skadats. Den 12 januari lade även de engelska dagstidningarna The Guardian och Telegraph ut nyheten på sina hemsidor. Båda tidningarna hänvisade till den engelske journalisten och författaren Evelyn Waugh, som i sina böcker "Scoop" och "Coronation of Haile Selassie" från 1930-talet beskriver utländska journalisters öden och äventyr på Taitu Hotel. Båda tidningsartiklarna handlar till 90 % om Waugh. Ty om eldsvådan visste de engelska tidningarna inte mer än Addis Fortune.

Nyheten om branden gjorde mig verkligen ledsen. I november 2013 fick jag nämligen tillfälle att göra ett besök på Taitu Hotel och blev helt betagen! Hotellet, som ligger i hjärtat av Piazza i Arada-distriktet, stod på plats 1907 och lär vara Etiopiens äldsta hotell. Det byggdes på uppdrag av Menelek II's hustru, kejsarinnan Taitu, som ville erbjuda den etiopiska adeln och utländska besökare ett ståndsmässigt ställe att vila och äta på. Tidigare hade det kejsarliga hovet fått stå för hela kalaset vid statsbanketter, men i och med uppförandet av Taitu Hotel skulle gästerna själva få betala vad de konsumerade. Detta var något alldeles nytt för Etiopien. *Etege* Taitu tycks onekligen haft sinne för ekonomi.

Taitu Hotel är ett praktexempel på etiopisk arkitektur när den var som bäst. Hotellet är byggt av "lera" och sten, eneträ och andra etiopiska träslag och har tak av korrugerad plåt. Receptionen och lobbyn

Det var i januari i år som Taitu Hotel drabbades av en häftig eldsvåda.

ligger på bottenvåningen i huvudbyggnaden där det även finns (fanns?) restauranger (varav en serverar en vegetarisk buffé varje dag), ett par barer, en shop med etiopisk "hemslöjd", en salong med WiFi, där jag såg flera ungdomar och medelålders personer sitta och surfa och dricka kaffe. *Ferendjis* drack mestadels öl. När man gått igenom lobbyn kommer man ut till en lång trappa, som leder ner till trädgården och det övriga hotellkomplexet.

Själv letade jag efter den berömda och mycket populära baren JazzAmba, Taitu Hotels stolthet. I Frankrike köpte jag för ett par år sedan en CD av det etiopiska bandet Addis Acoustic Project, som jag är mycket förtjust i. Och Addis Acoustic Project spelade just då på JazzAmba! Men JazzAmba är endast öppen kvälls- och nattetid och var således stängd. Ingen av mina reskamrater var intresserad och jag vågade inte gå ut ensam i nattmörkret. Så jag bestämde mig för att ta in på Taitu Hotel vid nästa besök i Addis. Och så kom den sorgliga nyheten om branden den 11 januari...!

En lång trappa på hotellets baksida leder ner till trädgården och det övriga hotellkomplexet.

I mitten av mars fann jag på nätet en artikel med den trösterika rubriken ”Resurrecting History – Renovating Etege Taitu Hotel”. Det var en artikel publicerad den 11 mars 2015 av The Ethiopian Herald, som berättar att branden släcktes med hjälp av Addis brandkår, hotellpersonal, hotellgäster och andra frivilliga.

Och det uppgavs att branden hade börjat i loungen JazzAmba, som totalförstörts. Den tidigare uppgiften att elden slukat hela 75 % av hotellanläggningen var långt ifrån korrekt. Enligt hotelldirektören, Ato Ayalew Tadesse, är det istället ”business as usual” som gäller för 75 % av hotellanläggningen. De nedbrunna delarna av hotellet har reparerats provisoriskt: inner- och yttertak i huvudbyggnaden har tillfälligt re-

Addis Acoustic Project som spelade på baren JazzAmba på Taitu Hotel.

parerats med hjälp av takstolar i eukalyptus och ny takbeläggning av korrugerad plåt. För att förhindra vattenskadorna har väggarna (av lera?) täckts med tunna plåtskivor.

Hotelldirektören uppger slutligen att Taitu Hotel ska renoveras och pietetsfullt återställas i sitt gamla skick. För genomförandet av denna restaurering kommer man att tillsätta en ”ad hoc kommitté”. Taitu Hotel utgör en del av Etiopiens *National Heritage* och det är min förhoppning att restaureringsprojektet kommer att prioriteras av de kulturansvariga i den etiopiska regeringen!

Text och bilder: Annika Smith

Ett ståndsmässigt ställe att äta och vila på - det var kejsarinnan Taitus idé med hotellet.

De utbildar ungdomsledare inom

I snart tre år har Jonas och Viktoria Nordén arbetat i Etiopien. Deras huvudsakliga uppdrag är att utbilda ungdomsledare inom Mekane Yesuskyrkan, en utbildning som tidigare inte funnits. Arbetet görs i samarbete med ungdomsavdelningen vid kyrkans huvudkontor i Addis Abeba.

Det är flera år sedan jag upptäckte Jonas och Viktorias blogg på nätet och sedan dess har jag med stort intresse följt den. I den berättar de om arbetet och vardagen i Addis Abeba och om resorna till kyrkans synoder och församlingar ute i landet. Den skildrar arbetsuppgifterna, människorna de möter, händelser i vardagen, miljön och landskapet – Jonas och Viktoria är utmärkta berättare och bloggen, tillsammans med bilderna, ger en levande bild av livet i Etiopien för familjen, som förutom Jonas och Viktoria också består av Samuel, 8 år, och Ester, 7 år.

När Nordéns kom till Addis Abeba i augusti 2012 hade Jonas närmast arbetat som präst inom EFS-kyrkan i Örnköldsvik i sex år. Viktoria, som är socionom, var mellan åren 2005-2012 ansvarig för utlandsmissionen inom Salt – barn och unga i EFS.

De kom till en snabbt växande kyrka. - Bara de två senaste åren har Mekane Yesuskyrkan fått ta emot nästan en miljon nya medlemmar och det totala antalet inom kyrkan uppgår officiellt i dag till 7,2 miljoner i drygt 8 000 lokala församlingar, berättar Jonas.

- Det betyder att utbildningsbehovet växer liksom behovet av nya ledare. Något vi verkligen märker av när vi kommer ut för att hålla våra kurser. Trots att kursdagarna kan bli långa är intresset på topp, man lyssnar intensivt och vill att vi ska

*Viktoria och Jonas Nordén med barnen Samuel och Ester på resa mellan Aira och Bodji.
Foto: Jonas Nimmersjö.*

komma tillbaka så fort som möjligt. Ett sådant sug efter kunskap och ledarträning har vi inte mött i Sverige, fortsätter Viktoria.

Kyrkans vision är att så småningom få till stånd en stadigvarande utbildning för ungdomsledare.

- Kanske en ettårig kurs, förklarar Jonas. Vad man nu gör är att resa runt i landet för att träffa så många ungdomsledare på så många platser som möjligt. Under en till tre dagar får de grundläggande kunskaper i kristen tro, i Mekane Yesuskyrkans vision och strategiplan samt i kristet ledarskap. Ambitionen för Jonas och Viktoria är att varje år hinna besöka kyrkans samtliga 25 synoder.

- Vi försöker att varva teori med praktik. Många här är inte vana vid att själva delta i undervisningen, att diskutera, arbeta i grupp och så vidare. Att få fram bra undervisningsmaterial som ungdomsledarna kan arbeta vidare med och i sin tur använda när de undervisar sina ungdommar är viktigt, menar Jonas och han berättar att de just nu arbetar med ett DVD-projekt, där man spelar in all undervisning som gjorts. Något som sedan kan användas

Mekane Yesuskyrkan i Etiopien

Ungdomsledare samlade i Hawassa för några dagars utbildning.

ute i församlingarna. Materialet kommer att finnas på amharinja, orominja och engelska.

Jonas och Viktoria tycker att de fått ut mycket av de tre år som gått. De har delat med sig av egen kunskap och egna erfarenheter och i sin tur fått lära sig mycket om Etiopien. Om landets historia, dess kultur och sättet man lever på. Deras nya kunskaper omfattar också Mekane Yesuskyrkan. Hur den fungerar, vad de upplever som positivt, som mindre bra, framgångar som gjorts, utmaningar kyrkan står inför.

- Vi har också lärt oss vikten av att Gud är en del av hela livet, inte bara en söndagens Gud eller en Gud som man vänder sig till vid aftonbönen.

- Den etiopiska gudstjänsten skiljer sig också en hel del från den svenska. Sångerna, bönerna och predikningarna – ljudnivån är högre och församlingen deltar på ett innerligare och mer engagerat sätt i gudstjänsten.

Att bo i Addis Abeba är också mycket speciellt, tycker de. Staden är så otroligt intensiv. Trafiken är tät, strömmen av bilar och bussar oändlig. Trottoarerna är fulla av människor, även djur. Hela tiden händer det något.

- Det gör att vi fortfarande, efter tre år, blir trötta och utmattade av alla intryck vi möter. Varje dag kommer vi också i kontakt med extrem fattigdom, med personer som li-

Ambitionen är att varje år hinna ut till kyrkans samtliga 25 synoder. På bilden Viktoria som utbildar ungdomsledare i Dessie.

Förhoppningsvis kommer Jonas och Viktorias undervisning mynna ut i en stadigvarande utbildning för ungdomsledare. På bilden Jonas i en lokal Mekane Yesuskyrka.

der av både fysisk och psykisk sjukdom och med andra behov som aldrig verkar ta slut.

Även om en reguljär ungdomsledarutbildning inte hinner etableras innan Jonas och Viktorias fyraårskontrakt går ut – de vet inte om de kommer att avsluta vistelsen här nere då - tror de att det de nu lanserar inom kyrkan kommer att bilda en bra grund för något som har förutsättningar att växa vidare.

- Våra kollegor på barn- och ungdomsavdelningen inom Mekane Yesuskyrkans huvudkontor är kompetenta och duktiga och de kommer att fortsätta att arbeta aktivt för att visionen om en ungdomsledarutbildning ska bli verklighet.

*Text: Jonas och Viktoria Nordén/
Pia Virving Foto: Familjen Nordén.*

Följ Jonas och Viktorias blogg på:
<https://familjennorden.wordpress.com>

De är nya i SEF:s styrelse

Nya medlemmar i Svensk-Etiopiska Föreningens styrelse är Anne Naglo och Josef Yohannes.

Josef Yohannes föddes i Awassa. Under ungdomsåren flyttade familjen till olika delar av landet, eftersom Josefs far arbetade som ekonom för norska lutherska missionen. Familjen bodde till och från i Addis Abeba, men mestadels på olika ställen på landsbygden i södra delen av landet.

Efter treårig fordonsteknisk utbildning började han att arbeta för Scania och i början av 90-talet kom han till Södertälje och Scania för vidareutbildning. Efter en kort karriär vid företaget studerade han vidare till civilingenjör på KTH inom området maskinteknik. Efter att ha arbetat inom ett flertal svenska företag och också ha drivit ett eget, arbetar Josef i dag med riskbedömning av industriell och kommersiell verksamhet inom ett av världens största privatägda försäkringsbolag.

Josef berättar att han är engagerad i frågor som berör Etiopien på olika sätt.

- Att vara medlem i SEF och få möjlighet att utveckla föreningen genom styrelsearbete ska bli ett nöje, säger han.

Anne Naglo kom till Etiopien med sina föräldrar och sin bror 1960. Båda föräldrarna, Anna-Stina och Olle Naglo är barnläkare och arbetade för SIDA på det, som numera är Military Hospital. Familjen bodde på sjukhusområdet, granne med familjerna Hofvander och Mannheimer.

Anne berättar att hon regelbundet rest tillbaka till Etiopien sedan 1993, för det mesta vartannat år. Hon bor då hos den sjuksköterska, Wubet Redda, som arbetade tillsammans med hennes föräldrar under 60-talet.

Anne är sjukgymnast och har haft gästföreläsningar på sjukgymnastutbildningen i Gondar. I Svensk-Etiopiska Föreningen har hon varit aktivt delaktig sedan några år bl.a. med Framtidsgruppen, Barn- och Ungdomsmötet och som suppleant i styrelsen.

Teff – en 6 000 år gammal nyhet

Bland hälsomedvetna "foodies" spås teff bli quinoans efterträdare – rik på kalcium, magnesium, C-vitamin, järn och protein och likt quinoa glutenfri. Aminosyrorna i teff, varav åtta är livsviktiga för oss människor, har en bra sammansättning.

Att "kändisar" som Victoria Beckham och Gwyneth Paltrow har hyllat teffens alla goda egenskaper har naturligtvis bidragit till uppmärksamheten. Teff är speciellt på många sätt:

Det är världens minsta sädeskorn, stort som ett vallmofrö, vilket gör att bara en handfull korn kan spridas över stora områden. De bästa förutsättningarna för odling av teff är 1 800 till 2 100 meter över havet, med en nederbörd av 450 till 550 mm och temperaturer på 10 till 27 °C. Den kräver även dagar på cirka 12 timmar.

Växten finns i många olika färger – från vitt och rött till mörkt brunt - och har en mild nötaktig smak.

Teff har odlats under lång tid, och kan ha funnits som odlad gröda i Etiopien och Eritrea omkring 6 000 år. Man tror att *E. pilosa* är dess ursprung. Det är dock osäkert, eftersom släktingen *E. aegyptiaca* är mycket lik. I Etiopien kan skördarna ligga på 9 ton/ha.

Kalciuminnehållet i teff överträffar alla andra sädesslag. En kopp tillagad teff ger 123 mg, ungefär samma mängd som en halv

kopp kokt spenat. Den är också en utmärkt C-vitaminkälla, en något ovanlig egenskap hos sädesslag, och är även rik på järn. Teff har höga värden av resistent stärkelse, en nyligen upptäckt kostfiber som kontrollerar blodsockernivåer, kroppsvikt och tjocktarm. Man räknar med att 20 – 40 procent av kolhydraterna i teff är resistent stärkelse.

En portion av torr teff (en kvarts kopp) innehåller 7 gram protein, 4 gram kostfiber, 25 procent av dagsbehovet av magnesium, 20 procent av dagsbehovet av järn och 10 procent av dagsbehovet av kalcium, vitamin B6 och zink.

Visste du att ...

- Eragrostis tef (eller Maskal tef) kommer från grekiskan och betyder "kärlekens gräs" från eros och agrostis?
- För att överleva använder sig teff av en typ av fotosyntes kallad Carbon 4, som utvecklades tidigt under istiden och som gör teff tåligt för temperaturer så höga som kroppstemperatur, till skillnad från vete vars optimala temperatur ligger kring 15,5°C?
- Ett halvt kilo teff kan producera upp till ett ton sädeskorn på bara 12 veckor? Detta är bara en hundradel av vad som krävs för odling av vete.
- Tre tusen teffrön väger ett gram?

Ingegerd Nylander

Källa: Wikipedia och Google

”Hylte hjälper...” får bidrag under tre år

Ulf Johansson tillsammans med barnen Legesse och Woinshet.

Susan Johansson skickar ett stort tack till Svensk-Etiopiska Föreningen för bidraget på 10 000 kronor 2014 till ”Hylte hjälper Debre Zeit”. På årsmötet beslutades att föreningen ska få 10 000 kronor per år under 2015-2017.

Under det senaste besöket i Debre Zeit runt nyår besökte Susan och Ulf Johansson 17 familjer i deras hem ute på landsbygden och Susan hann ha enskilda samtal med 29 barn.

- Jag räknar med att fortsätta att samtala med ännu fler barn i september då vi åker ner igen.

I år stödjer föreningen 79 barn och deras familjer. Femton familjer får hjälp med mellan 350 och 1 000 birr per månad för sin försörjning. Flera familjer får dessutom hjälp med livsmedel.

- Det är familjer där våra fadderbarn bor med mor- och farföräldrar, ensamstående mammor med barn eller familjer där familjeöverhuvudet är sjuk, berättar Susan.

Totalt skickades drygt 130 000 kronor

Zegenet bor och studerar numera i Addis. Här framför universitetet.

ner till Debre Zeit 2014. Susans brödförsäljning står för 25 000 kronor av den summan.

Av de 79 barnen påbörjade åtta en yrkesutbildning under hösten. En flicka bor och studerar inne i Addis.

- Ungdomarnas utbildning är av högsta prioritet för oss. Under 2014 har bara en mindre del av den summa vi samlat in gått till husbyggnad och till införskaffande av husdjur.

Enda bekymret just nu är den svaga svenska kronan, som gör att det blir färre etiopiska birr för pengarna.

Susan berättar också att föreningen skickat in alla nödvändiga papper för att få föreningen granskad av Forum Syd.

- Har vi tur och blir godkända kan vi söka projekt pengar därifrån. Det skulle vara till stor hjälp för oss, för behovet är stort.

Text: Pia Virving

Foto: Susan och Ulf Johansson

Semegne nu färdig agronom tack vare hjälpen hon fått _____

Medhen Social Center har beviljats ytterligare stöd i tre år, 2015-2017, med 20.000 kr om året.

Programmet – Adolescents and youth program - som med stöd av bidrag från Svensk-Etiopiska Föreningen ger begåvade ungdomar från ALERT-området möjlighet att studera på college och universitet i Etiopien har utfallit väl. För 15.000 kr per år har 19 studenter kunnat få högre utbildning.

I november 2011 besökte jag Medhen Social Center och syster Senkenesh och fick då tillfälle att träffa tre av de då nio studenterna, samtliga unga ambitiösa kvinnor. Se reportage i Tenaestelin, juni 2012.

Idag har två av dem avslutat sina studier; Meske som gick en handelsutbildning arbetar nu på ett hotell i Addis Abeba och vidareutbildar sig.

Semegne är färdig agronom. Hon är nygift och väntar sitt första barn. Så här skriver hon om sitt liv idag: Jag blev antagen till Assosa universitetet 2011 och studerade agronomi. Under mina tre år där täcktes alla mina utgifter som böcker, kläder, skor, fickpengar och resor med medel donerade av Svensk-Etiopiska Föreningen. I juni 2014 avlade jag examen med höga betyg.

Jag vill tacka syster Senkenesh, som är vår mor, Medhen Social Center och Svensk-Etiopiska Föreningen för allt stöd och hjälp att uppnå mina mål i livet. Förutom utbildning har jag också fått psykologisk vägledning, hjälp med att klara av svårigheter och bygga upp mitt självförtroende.

Efter avslutad examen hittade jag inte det arbete jag strävade efter. I stället beslöt jag mig för att genomföra mitt nästa mål i livet: att gifta mig med mitt livs kärlek.

Semegne och hennes man, gifta sedan juni 2014. Semegne har inte fått något arbete som agronom, men hon hoppas kunna driva ett eget jordbruk i framtiden.

Semegnes man tillverkar möbler och Semegne hjälper honom.

Vi gifte oss den 16 november 2014 och nu väntar jag vårt första barn. Min man har ett företag som tillverkar möbler och för tillfället arbetar jag med honom. Mitt mål är ändå att en dag driva mitt eget jordbruk.

Syster Senkenesh har skickat mycket utförliga ekonomiska redovisningar för 2013 och 2014 samt en kvartalsrapport för tredje kvartalet 2014. Jag skickar dem gärna till er som vill ta del av rapporterna. Skicka ett mail till ingegerd.nylander@gmail.com.

Ingegerd Nylander

På resa med en dokumentärfilma

Birgitta Hald-Svensson intervjuar Brouke Gabriele på Gulalekyrkogården i Addis Abeba.

Att få följa en dokumentärfilmare som arbetar är spännande. Jag har haft det privilegiet under en tiodagars period i Etiopien, när jag fick hänga med Birgitta Hald-Svensson. Hon arbetar just nu med att samla ihop material till och filma en dokumentär om hur en grupp svenska flygvapenpiloter i november 1947 flög in i en bergväg nära byn Scala i södra Italien.

De svenska piloterna var på hemväg från Bishoftu och en leverans av B17 plan till det etiopiska flygvapnet. Genom en granne hade Birgitta fått korn på denna idag bortglömda historia och nu gör hon en film om den. I och med att hon sålt idén till Sveriges Television visste hon att hon hjälpligt skulle kunna finansiera projektet och veta att filmen kommer att visas. Arbetet började med omfattande inläsning av litteratur om Etiopien,

svensk-etiopiska relationer genom åren, flyg och flygvapen och om byn Scala. Hon fortsatte med att göra ett stort antal intervjuer med olika människor som har kunskap om detta omfattande ämnesområde och hon har rest ner till Italien och klättrat upp till olycksplatsen upp i bergen.

Nu skulle hon göra sin andra resa till Etiopien med kamera och stativ. Hon hade gjort en önskelista över olika intervjuer och inspelningsplatser, som skulle kunna ge mera bakgrund och fungera som illustrationer till berättelsen om hur de svenska piloterna upplevde sin resa till Etiopien så snart efter andra världskriget. Birgitta och jag kom överens om att göra resan tillsammans, hon kunde då dra fördel av mina kontakter och jag kunde få lära mig något om hur man gör en dokumentär och ha ett program för min fjärde resa på två år till mitt Etiopien, som ju är både mitt barndoms- och vuxenland.

Vi flög med Ethiopian Airlines nya Dreamliner, stor och bekväm, och kom fram till Addis Abeba den 31 mars 2015. Bakom mig satt en överförfriskad herre från Djibouti som genom sitt beteende drog igång två slagsmål. Inte optimalt eller vilsamt... Min snälla vän Zemedkune från Elame Lodge hämtade oss på flygplatsen och hade sen ordnat med bil och chaufför de kommande dagarna.

Vår förhoppning var att vi hade alla nödvändiga tillstånd tack vare heroiska insatser från den etiopiska ambassadens personal i Stockholm och två snabba kanslidamer på kommunikationsministeriets avdelning för media i Addis Abeba.

Vi två hade fått journalistvisum som tillät filmning och fotografering på Air Force gamla byggnader. Ambassaden gav oss så instruktionen att först hämta ut det skriftliga tillståndet på ministeriet i Addis Abeba. Där

Astrid von Rosen på besök hos konstnären Lemma Guya, fotograferad framför hans Afrikamonument.

Flera gånger fick Astrid och Birgitta tillfälle att åka på nya motorvägen mellan Bishoftu och Addis.

hade de fått alla papper från utrikesministeriet som även hade vidarebefordrat brevet från ambassaden i Stockholm tillsammans med sitt eget godkännande. Det var bara en fråga om att hitta rätt i högarne med papper och skrivelser och sen snabbt skriva ut ett tillstånd att filma på Air Force i Bishoftu enligt våra anvisningar och beskeden i deras olika mappar. Nu trodde vi att det räckte att planera in de olika besöken och intervjuerna.

Den första arbetsdagen var den 1 april, vilket vi borde förstått skulle innebära ett aprilskämt. Morgonen startade med ett besök hos konstnären Lemma Guya som har sin bostad, studio och utställningslokal i en stor vacker trädgård i Bishoftu. Birgitta filmade och intervjuade och han berättade om sin konst och om sin tid som ung när han arbetade på Air Force som B 17-mekaniker.

Innan vi skildes åt efter en kaffeceremoni under en stor och svalkande trädskrona insisterade han på en fotosession av mig framför hans monument av Afrika, med Nelson Mandela som far till den enade kontinenten.

Klockan 12 skulle vi träffa en överste från Air Force på Air Force Officers Club som,

medan han åt lunch, hade lovat att kolla vårt tillstånd från utrikes- och kommunikationsdepartementen och ge oss tid för besöket, om nu allt var i sin ordning.

Men det var ju den 1 april så det visade sig att damerna hade skrivit ut ett tillstånd för att filma i själva Bishoftu, men glömt att ta med Air Force. Eftersom det var skrivet på amarinja hade vi inte förstått detta. Den som såg det var vår vän Zemedkune som följde med oss en del av tiden som tolk och guide.

Så det blev snabb färd tillbaka till Addis och ministeriet för kommunikation – 13.30 satt vi i samma rum och informerade damerna där att detta papper inte dög. Deras chef tog över och skrev ett brev till försvarsministeriet. Väl där lovades vi ett ställningstagande nästa dag kl. fyra. Europeisk eller etiopisk tid? Vi bestämde oss för etiopisk och infann oss där kl. 10 europeisk tid den 2 april.

Nu togs vi emot som gamla vänner med vänliga hälsningar och glada tillrop i försvarsdepartementets entrékur. Efter en stund fick vi reda på att rätt general skulle höra av sig via sin sekreterare. Så vi väntade och pratade med vakter och besökare. När

Intensiva filmdagar – men lite plats för avkoppling fanns det också för Birgitta Hald-Svensson.

jag fick tala med rätt generals sekreterare och han fick höra min historia lovade han återkomma. Han ringde samma eftermiddag och berättade att nu hade ansökan sänts över till Air Force för övervägande. Svar skulle komma fredag eftermiddag eller senast måndag.

Under bilresan tillbaka till Bishoftu den eftermiddagen längs med den nya motorvägen filmade Birgitta de vackra bergen och landskapet uppkrupen i baksätet. Och tillbaka i Bishoftu tog hon vackra bilder av gatulivet i Bishoftu. De kvarvarande dagarna i Bishoftu intervjuade Birgitta en äldre man som arbetade i tvätten på Air Force mäss och talade med en tekniker som kom först senare till Air Force. Vi besökte de pensionerade officerarnas klubblokal och gjorde ett kortare besök hos Air Force-orkestern som nu håller till i mitt gamla barndomshem.

På lördagen drog vi in till Ras Hotel och Addis Abeba. Här gjorde Birgitta en hel del filmande, bland annat av Meskel Square och

Piazzan, gamla posten och Abyssinia Banks första kontor, Africa Unions nya imponerande högkvarter och utsikten från Entoto ner mot stan. Birgitta gjorde även ett besök i Red Terror Museum och så ville vi göra lite shopping på det jag kallar silvergatan och hos min hovleverantör av etiopiska klänningar. Han hade som vanligt inte sytt upp den modell vi kommit överens om utan en annan, som han nog ansåg skulle klä mig bättre. Vilket den gjorde och då passade han samtidigt på att ta fram en som var lik den jag beställt, men i hans ögon mer passande för mig. Så den här gången blev det två klänningar...

Den här resans besök vid kyrkogården gjordes efter att ha firat palmsöndag i Etiopien med svensk påskdag i Evangelical Lutheran Church. På begravningsplatsen inspekterade vi pappa Carl Gustafs, Dan Anderssons och Doris Wallströms gravar. De har alla fått nya socklar för att undvika att de rinner bort när det regnar. Efter att ha besiktigt arbetet och prytt gravstenarna med blommor intervjuades Brouke Gabrie, en revisor (accountant) 1951 till 1959 på Air Force, av Birgitta. Brouke var god vän med många svenskar, bland annat var han tennispartner till Carmen Rubin.

Den 7 april ordnade Girma Wolde Giorgis tillsammans med Tedrose Shiferau (ägare till ett mindre charterbolag i Kenya som nu planerar etablera sig i Etiopien) en mottagning med titeln *Airmen's memory* där äldre piloter skulle kunna minnas sina gamla vänner och tala flygminnen. Det var en rörande minnesstund där man mindes, höll tal om och kommenterade bland annat Air Mula, food dropping under hungerkatastrofernas år och arbetet i och utvecklingen av Air Force och Ethiopian Airlines. Det var mycket fin etiopisk musik och god mat, glada skratt och rörande minnen och allt inramat av värme och ljus.

På tisdag eftermiddag kommer så vårt klartecken: vi ska få besöka och filma på Air Force. Men först vill de ha namn och telefon-

Astrid tillsammans med en grupp flygofficerare framför stabsbyggnaden, där Air Force förste chef, Carl Gustaf von Rosen en gång hade sitt kontor.

nummer samt bilens registreringsnummer via sms. Det fick jag i uppdrag att göra. Jag var varm, nervös och bokstäverna på min gamla telefon var små och den ville hela tiden byta ut mina ord till svenska sådana. Det höll på att bli ett nervöst sammanbrott hos både mig och den stackars sekreteraren till Air Force-generalen. Han blev helt förbryllad över det ena märkliga meddelandet efter det andra. Men det lyckades till slut och våra tillstånd var klara.

Vi togs emot av den ene officeren efter den andre, drack oändliga mängder kaffe och visades runt och filmade och fotograferade både gamla byggnader och den gamla porten. En av faktorerna som gjorde det möjligt att få tillstånd kan ha varit att de har ett museum som saknar en hel del information om tiden mellan 1945 och 1956 och att de hoppades höra vad jag kunde bidra med. Jag har lovat komma tillbaka och ha med det jag hittat om Air Force under åren 1945 – 1956.

Gamla entrén till flygvapnet som inte längre används.

Hela dagen filmade Birgitta som fick en god kameraman i en av de intresserade officerarna som road hjälpte henne att filma och fotografera. För henne återstår nu att avsluta arbetet genom att göra ett par kompletterande intervjuer, samla ihop och förbereda för och arbeta med klippningen, med text, speaker, ljudillustrationer och musik innan hon kan låta oss få se det färdiga resultatet.

Text och bilder: Astrid von Rosen

Femtio år sedan han paddlade de

Liten faktaruta:

När Arne Rubin 1965 paddlade nedför Blå Nilen var han stationerad i Khartoum, anställd av FN. Tre år senare genomfördes den stora Blå Nilenexpeditionen med ett 60-tal personer. Man hade då stor hjälp av den erfarenhet som Arne Rubin fått under sin resa. Arne Rubin avled 1997.

”Har du läst den här?” undrade Carmen Rubin och visade mig ”Ensam med Blå Nilen”, som maken, Arne Rubin, skrev efter att i september 1965 blivit den förste att ta sig nedför floden. Nej, det hade jag inte, även om titeln var bekant. Däremot är jag säker på att många av Svensk-Etiopiska Föreningens medlemmar har läst boken.

Carmen berättade hur hon åkt hem till Sverige från Khartoum i Sudan, där de då bodde. Hur hon försökte få kontakt med Arne, på arbetet och i bostaden, utan att få något svar, men att hon senare förstod varför. Då, när hon på löpsedeln läste om svensken som paddlat nedför Blå Nilen.

- Som du kanske förstår blev jag ganska upprörd. Hur kunde han? Med fru och fyra barn. Hade han frågat mig, hade jag naturligtvis krävt att han skulle avstå.

1963 hade Carmen gett Arne boken ”The Blue Nile” i julklapp. Författaren var Alan Moorehead och det var den boken som satte Arnes fantasi i rörelse och som fick honom att forska vidare.

Han kom att läsa om alla dem som försökt att ta sig nedför floden i modern tid. Först ut var den amerikanske storviltjägaren

Carmen Rubin med boken som maken Arne skrev efter det att han blivit först att paddla nedför Blå Nilen. Foto: Martin Hydén.

Mc Millan. Han lät, 1902, specialtillverka tre stålbåtar i England, frakta dem i sektioner via Djibouti och Addis Abeba och vidare med kameltransport till Mughher River's utlopp i Blå Nilen, den plats som Rubin passerar under eftermiddagen på sin första paddlingsdag.

Han har startat sin färd cirka sju mil öster om Mughher Rivers utlopp, nedanför bron i Shafarak, som i sin tur ligger cirka 20 mil sydsydost om Tanasjön.

Rubin ska paddla 80 mil, till Roseires i Sudan, där den stora kraftverksdammen håller på att byggas. Han räknar med att kunna paddla fem mil per dag. Om 16 dagar ska han, om allt går bra, vara framme i Roseires, men för säkerhets skull har han proviant med för tre veckor.

Hur det gick för amerikanen, Mc Mil-

80 milen nedför Blå Nilen

Arne Rubin på Blå Nilens strand – redo för den 80 mil långa paddlingen.

Bron i Shafarak i bakgrunden – det var här resan startade och på krokodilfronten är det ännu lugnt.

lan? Inget bra, båtarna kapsejsade efter bara några kilometer. Något som inte fick Mc Millan att ge upp. Tre år senare skickade han sin vän, norrmannen Jessen, med uppgift att från den sudanska sidan, landvägen med mulkaravan, undersöka möjligheterna att ta sig nedför Blå Nilen. Jessen lyckades ta sig fyrtio mil in från den sudanska gränsen. Sen var han tvungen att ge upp och hans slutsats var att floden inte var farbar med någon farkost. Av boken framgår att Rubin tvivlar på det. Han konstaterar att alla försök gjorts vid lågvatten. Nu vill han bevisa att det fungerar vid högvatten.

Sent på eftermiddagen den första dagen smalnar floden, bergen kommer allt närmre. På sina ställen är den bara 25 meter bred, klippväggarna stupar emellanåt 100 meter brant ned. Rubin skriver att naturscenerierna, när han glider fram på botten med himlen högt ovanför sig, är bland de vackraste på hela färden. Själv får jag klaustrofobi bara av att läsa det.

En åskknall ekar mellan bergväggarna första natten när äventyraren ska till att somna. Hans tankar går till familjen: ”Jag känner det som om jag skolkat från skolan

och sprungit till skogs”. Åskvädret närmar sig, snart vräker regnet ner, men innan flodvågen kommer hinner han släpa upp persedlarna på en klippa och lägga kanoten bakom en skyddande sten.

Forsen vid Malca Yekatel är ett par hundra meter lång. Den passeras utan problem och självförtroendet ökar hos författaren, som avverkar ännu fler forsar den andra dagen, liksom under den tredje, då de branta bergväggarna snart ger vika för ett öppnare landskap med skog och bosättningar här och var.

Rubin har haft svårt att tro på historierna om närgångna krokodiler. Nu erfar han att de stämmer. Vid flera tillfällen får han använda paddeln för att skrämma bort dem.

Det börjar bli riktigt varmt. Hans händer är sönderbrända, han virar in dem i våta näsdukar som skydd mot solen. Under mössan placerar han en blöt handduk som får hänga ner ovanför ögonen.

”På stränderna står ibland majsen tät. Jag hör barnens klara röster tränga genom vattnets sorl.” Så rofyllt det låter. Och undan går det. I stället för de planerade fem milen om dagen har han hittills avverkat nio.

Blå Nilen och det gamla vadstället sedd från bron i Shafarak.

På sjätte dagen när han börjat koppla av händer det. I en mindre fors kommer han på sned, lutar sig för mycket åt ena sidan och kanoten slår runt. Sjösäckarna ligger kvar i kanoten – de var tyvärr inte vattentäta och allt i sittbrunnen har försvunnit: dagboken, anteckningarna, filmkameran...

Där hoppar jag framåt i boken och till den nionde dagen, då Arne Rubin framåt kvällen når Famaka. Han är nu inne i Sudan och har vid det här laget bara cirka fem mil kvar till slutmålet.

Till Famaka kom 1881 de svenska missionärerna, Gustaf Arrhenius och Axel Pählman samt fem etiopier, bland andra Onesimus Nebib, som senare översatte bibeln till orominja. Målet var att ta sig runt Etiopien för att nå fram till oromofolket i väster. En påtvingad omväg eftersom dåvarande kejsare Yohannes IV förbjöd kristna missionärer att ta sig in i de centrala delar av Etiopien, som han regerade över. Vilken resa missionärerna gjort för att komma hit. Arne Rubin är tagen av bedriften. Jag också.

Den 9 november har de lämnat Massawa med båt för att ta sig till Suakim i Sudan. Därifrån har de under tolv dagar vaggat fram på kameler genom öknen för att komma till staden Berber vid Nilen. Efter en vecka på flodbåt på Nilen når de så Khartoum. Där provianterar de och seglar vidare uppför Blå Nilen i två veckor för att

Ett nattligt oväder och det mesta är vått.

Blå Nilen – ett silverfärgat band inramat av skogsklädda sluttningar.

sedan, när de inte kan ta sig fram på floden länge, färdas på kamel till Famaka.

Nej, deras expedition slutar inte bra. Guvernören i Famaka berättar aldrig för dem om den budbärare som väntat på dem för att ta dem till fursten Abbadjifer i dåvarande kungariket Kaffa. I stället rekommenderar han dem att ta en nordligare väg in i Etiopien.

Vid det här laget är hälsotillståndet så dåligt i gruppen att Arrhenius beslutar att man ska ta sig tillbaka till Khartoum. Därifrån förbereds nästa expedition, som dock rinner ut i sanden på grund av fortsatt

Ju längre nedför floden desto fler påflugna krokodiler. Med paddelns hjälp håller Rubin dem ifrån sig.

sjukdom. Hemresa förbereds, men innan man kommer iväg insjuknar Arrhenius hastigt. Han dör, 32 år gammal, inom loppet av några timmar.

Först drygt 20 år senare tar sig hans efterträdare, Onesimus, in i oromoland.

Arne Rubin går inte i land i Famaka.

Han fortsätter på floden, genom ett landskap som han menar är ovanligt vackert för att vara i Sudan. Slutningarna är skogklädda.

De förväntade försarna på slutet är relativt lugna och de sista milen ganska enahanda genom ett landskap som nu sjuder av liv och rörelse. Byar, boskap, tjuvtrande apor – och där dyker transportmasten upp som visar att han är framme vid dammbygget i Ed Damazin och staden Roseires, målet för den 80 mil långa paddlingen. Nio dagar har det tagit och han har lyckats med det som ingen annan tidigare lyckats med.

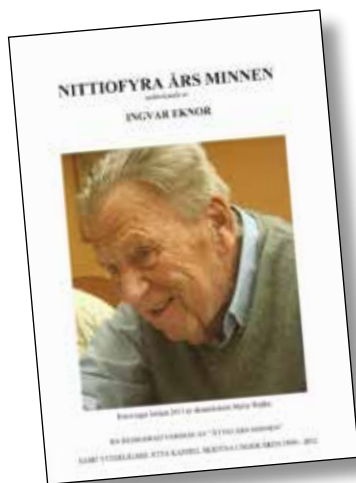
Citerar bokens sista meningar: *”Ibland kan jag inte låta bli att tänka på hur trevligt det skulle vara att anordna en kanottävlingsfrån Tanasjön till Ed Damazin. Ett kanotis-ternas Vasalopp för gossar som uppskattar alla de ingredienser, som gör livet värt att leva.*

Ja, det återstår många problem att lösa. Det svåraste blir att övertyga min hustru om nyttan och nöjet av att få vara med själv.”

Text: Pia Virving

Bilder: Fam. Rubin

*Ingvar Eknor 2011.
Foto: Malin Wallin.
Boken ”Nittiofyra års minnen” kan beställas via Ola Eknor (se texten nedan).*

”Nittiofyra års minnen” nedtecknade av Ingvar Eknor

Ingvar och Ruth Eknor reste bland de första svenska experterna till Etiopien efter kriget. Det var våren 1946.

Ingvar arbetade som arkitekt inom Ministry of Education och fortsatte sedan med att starta Building College i Addis Abeba. De var mycket engagerade i Mekane Yesus-församlingen vid Amest Kilo (där de också bodde en period). Ingvar har även ritat skolan i Debre Zeit, Radio Voice of the Gospel och mycket annat.

Boken har Ingvar Eknors barn låtit trycka och den handlar om uppväxten i Örkellunga på 20-talet, familjen i Etiopien, spännande möten med Kejsaren, elefanter och lejon, arbetet som stadsarkitekt i Örkellunga kommun och avslutande Afrikatid i Tanzania. Om hur det var att komma tillbaka till Sverige och sedan att bli gammal. Han skrev ända till fyra dagar före sin död på juldagen 2012.

”Nittiofyra års minnen” kan köpas via Ola Eknor (Ola.Eknor@markaryd.se), telefon 0706-88 09 90, och kostar 150 kr + frakt. Se även hemsidan www.svensk-etiopiska.se

Expedition Gambela våren 2015

Vi var tre personer, Lena, Gunnar och så jag, Heléne Rutegård, som möttes vid Bole International Airport av Brook Kassa för att direkt åka ner till Jimma. Här träffar vi Håkan Pohlstrand med camppersonal.

Efter första natten på hotellet vid rondellen bär det iväg mot sydost, cirka 12 mil, genom ett vackert landskap till Chebera Churchura, en tio år gammal nationalpark. Parken är inte riktigt upptäckt av turister ännu, sista året har bara tio sällskap varit här.

Till detta område har cirka 500 elefanter sökt sig, eftersom det är ett fredat och frodigt område. Vår camp låg alldeles vid en mindre flod, där vi frekvent såg olika kungsfiskare som jagade vid vattnet. Även en rejäl buffel låg ofta och njöt i vattnet medan flera oxhackare åt insekter på dess huvud.

De skygga krokodilerna fick vi smyga oss på för att hinna se. I de stora sykomorerna klättrade de livliga guerezorna och de mer skygga Brazzamarkattorna, båda med otroligt vackra färgteckningar i pälsarna. Varje morgon och kväll var vi ute i terrängen för att lyssna efter elefanter, för att med ljudets hjälp få spåra och se dessa pampiga tungviktare.

Efter ett par dagar bröt vi lägret och for tillbaka längs vägen till Godjebfloden, där vi mötte resterande delen av gruppen: Staffan, Sonja, Svein och Mia, som hämtats från Jimma Airport. Det var premiär att slå upp campen vid denna flod och det första Håkan konstaterade var att i natt får vi markera vårt revir med några eldar, eftersom flodhästarnas gångstråk går här. Natten blev lugn med lysande eldar. I skymning och gryning satt vi och njöt av ett tiotal flodhästars skådespel.

Elefantspaning i nationalparken Chebera Churchura.

Hela gruppen for sedan tillbaka till Chebera Churchura, där vi tillsammans med våra gamescouter spårade elefanter. Vi vandrade mycket och vid en tur gensköt vi en grupp på cirka 100 elefanter när vi rundade en höjd. Vi hann precis ta oss igenom det 2,5 meter höga gräset och upp på motsatta bergssidan, när vi strax nedanför oss får se och höra den mäktiga gruppen komma nerför sluttningen.

Det blir ett oväsen med trumpetande och oreda när de känner våra luktspår. Plötsligt blir allt helt lugnt och de 100 elefanterna står helt tysta tätt ihop, vända mot oss. På en given signal vänder alla elefanterna om och gör en säker reträtt i sina egna spår. Fantastiskt!

Fram på eftermiddagen gör vi en vandring genom den vackra regnskogen som börjar vid vår camp. Här ligger elefantspilling, stora som bowlingklot och så tätt att det är svårt att undvika den. Vi smyger så tyst vi kan och överraskas av plötsliga brak, när först en buffel och senare en bushgris rusar iväg från de närmsta buskarna.

Håkan Pohlstrand med den 118 cm långa fisken, som sedan avnjöts till middag.

Ett tusental kobbantiloper såg gruppen ute på Gambelaslätten.

Hela tiden kollar babianerna in oss. Plötsligt ropar Brook, som går längst bak, att vi ska vända om. Snacka om överraskning, en halv meter från stigen ligger en pytonorm! Vi har alla passerat, men missat detta. Pulsen blir märkbar. Håkan och Staffan, som är de mest ormkunniga skattar att ormen mäter 3,5 meter. För att krama ihjäl en vuxen person krävs en längd på cirka 4 meter.

Vi får även veta att en pyton inte har gifttänder, men att bittet gör rejält ont. Under sista middagen i detta läger berättar Staffan och Håkan att de för ett par dagar sedan hittade en svart mamba i en rishög precis utanför lägret. Det blev alldeles tyst runt bordet, alla förstod allvaret. Herrarna hade enats om att inte tidigare berätta detta för oss övriga, det hade ju troligen blivit svårt att få med oss ut på fler djungelmarscher.

Nu går färden ca 47 mil nordväst mot regionen Gambela. Vägarna är delvis så dåliga att 30 km/timme är toppfart. Norr om Jimma breder kaffeodlingarna ut sig, buskarna står i full blom. Vita slutningar med en mycket angenäm doft.

Vi övernattar i Bedele och gör ett stopp i staden Gambela, där tillstånd ska inhandlas för att få åka in i regionen. Vi ska även hämta upp vår nye scout Obong som tillhör

Anyjakfolket. Till Pokedi kommer vi först på eftermiddagen och lägret slås upp ut- anför en traditionell afrikansk by. Här är hyddorna avgränsade från varandra med vassmattor. Allt är väl iordning.

Många barn och hundar följer oss in- tresserat, kvinnorna sopar gårdarna, mal majs mjöl och bereder maten. En kvinna visar upp sig i en stilig festklädsel, ett pärlbroderat höftskynke med ett kraftigt pärlhalsband.

Nere vid floden pågår fiske, genom att några barn plaskar och skrämmer in småfisk i det utspända nätet. I skymningen sitter vi och skådar upp över träden och får då se ett par flaggnattskärror visa upp ett märkligt skådespel. De är draperade med en lång fjäderpydd vingpenna ytterst på vardera vingen och flygflaxar över oss på väg att söka efter och imponera på en partner.

Tidig morgon skumpar vi iväg över savannen bort mot träsket. Målet är träskonäbbarna. Tyvärr blåser det kraftigt, så vi ser endast tre träskonäbbar på avstånd i trädkronorna, övriga har sökt skydd i höggräset. Mitt på dagen provar Håkan fiskelyckan i floden som flyter vid campen. Vi har tidigare sett hur vattnet formligen kokar av fisk. Efter att Håkan testat olika sätt att hantera draget så nappar flera stora

Vacker lejonhane i campens absoluta närhet.
Foto: Håkan Pohlstrand.

fiskar. Rekordet blir en 118 cm lång fisk med lungor, en s.k. ”witt”. Vid torrperioden kan denna fisk gräva ner sig i leran och med hjälp av lungandning invänta nästa regn. En mycket nöjd fiskare bjuder på grillad fisk till kvällen. Delikat!

Nästa anhalt på vår färd är lejoncampen, där lägret slås upp runt ett träd, mitt under den glödgheta solen. Vi är nu ute på Gambelaslätten och möts av tusentals vitörade kobbantilooper. Dessa kobbar, cirka 200 000, vandrar mellan Sydsudan och västra Etiopien. Där det finns kobbar, där finns det lejon! Redan i skymningen hör vi lejonen och senare meddelar vakterna att lejonen är strax utanför lägret.

Vi hoppar upp på pickupens flak och skumpar iväg cirka 150 meter, och där i ljuskäglan ser vi en fin hanne i sällskap med en hona. En mäktig stund att få se dem vandra runt buskarna. Det blir en spännande natt då vi hör deras olika läten. Andra natten drar en tropisk storm med regn över vårt område. En upplevelse att se blixtrar, samtidigt som åskan mulltrar och stormen sliter i tälten.

På morgonen får vi se att toatältet är bortblåst, så toan står ensam kvar som en installation på slätten. Håkan som suttit och

De fruktätande flygande hundarna.

hållit i sitt tält en timme under natten har nu bara ett demolerat trasigt tält kvar. Staffan vaknade av att yttertältet blåste iväg och när han skulle ta ur madrassen för att leta nytt sovställe, så flög hela innertältet iväg. Det hittades senare cirka 500 meter bort i ett buskage. Det kändes helt surrealistiskt, när vi efter denna kaotiska natt, klockan 6.30 sitter vid dukat bord och i lugn och ro äter vår gröt med pannkakor. Vilken kock vi hade!

Sista stoppet är mangolunden i byn utan vägförbindelser vid Baarofloden. Här lever Etiopiens enda kända koloni med fruktätande flygande hundar. Det är en spännvidd mellan vingspetsarna på ca 50 cm när de flyger, deras ansikten liknar verkligen hundens med rejäla tänder. På dagen hänger de i stora klasar upp och ner bland mangofrukterna. Ett otroligt tjatter från många tusen flygande hundar når våra öron.

Sista kvällen på vår expedition sitter vi och sammanfattar alla upplevelser medan vi njuter av en bärkasse mogna mangor, inköpta för 1,20 kr styck. Vilken fantastisk resa vi gjort!

Text och bilder: Heléne Rutegård

LAMMGAMEN eller SKÄGGAMEN

I Simien och i Bale, bergens luftrum, är denna pampiga fågel fortfarande rätt vanlig.

Glidande på sina 2,5 meter breda vingar, behövs mycket lite flaxande när den glider och styr utefter branterna på mjuka men stela vingar. Matsedeln består mestadels av ben i alla former. Är de för stora för att sväljas hela släpps de från hög höjd mot ett stenparti i närheten.

Det är mörken i benen som fågeln är ute efter.

Det tar ca 4-5 år för fågeln att få den vackra rostgula färgen. Som ungfågel är den mörkbrun. Det bästa sättet att identifiera dess siluett är den långa spetsiga stjärten. Jag har sett den i Addis och i Akaki, men det närmaste bra stället att se denna stora fågel glidande som ett jättelikt kors på himlen är nog i Debre-Libanos.

KROKODILVÄKTAREN

Denna lilla vadare bär fortfarande namnet som är baserat på en myt. Det ansågs att den gick och plockade iglar och andra insekter ur krokodilernas öppna gap. Mig veterligen har ingen sett detta, men det låter ju kul. Det är inte en vanlig fågel i Etiopien.

Det är Omo Baro floderna, som har de största populationerna i landet. Men de är inte givna där heller, de flyttar och är helt borta ibland. Nu i april i år såg vi faktiskt åtta exemplar på samma flodbank utefter Barofloden. Den har vid sällsynta fall setts vid Koka- och Awasasjöarna.

Text och bilder: Håkan Pohlstrand

Debre Libanos och den portugisiska

Han är präst och guide i Debre Libanos. Den bruna huvudbonaden, djupt neddragen i pannan, tangerar ögonbrynen och hans lejongula mantel är virad flera varv runt kroppen. Han talar vacker Oxfordengelska, orden flödar - platsens historia kan han som ett rinnande vatten.

Vi har varit i Bishoftu i tio dagar och det är dags för en utflykt. Den här gången har vi bestämt oss för Debre Libanos och den portugisiska bron med övernattningsnågonstans i närheten. Rektor Tiruneh, vår vän, är med. Han har aldrig varit i Debre Libanos och han ser fram emot att besöka kyrkan och klostret. Med sig har han 50 tvålar som han ska skänka till munkarna.

Vår chaufför Gelebo tar oss upp för Entotos sluttningar, där vi kan betrakta de nyplanterade träden. På andra sidan berget ligger flera hotell, populära veckoslutstillhåll för Addisbor som söker efter frisk luft eller personer som vill träna löpning på hög höjd. För de sistnämnda rekommenderas Haile Gebrselassies "Yaya village", varifrån flera motionsspår utgår. Där stannade vi till och åt en god lunch i den vackra trädgården.

Sululta nästa – vi letar efter ett hotell. Det finns flera, standarden varierar betänkligt, men trägen vinner. "Dire Sululta Hotel" – här tar vi in. En stor trädgård, restaurang, övernattningsrum i långa eller i bambuflätad hydda. Liten köksträdgård med äppelträd. Från den tittar en kvinna upp. Hon berättar att hon äger stället tillsammans med sin syster och att de turas om att bo här. Någon i vårt sällskap säger något på svenska och kvinnan växlar snabbt språk. Hon kommer från Norsborg i Stockholm.

Stjärnhimlen över Sululta är betagande, kvällstemperaturen dock inte mycket att hurra för. Men vad gör det? Vi ska ju sova för att orka med nästa dags utflykt.

Kyrkan i Debre Libanos, byggd 1961, på uppdrag av Haile Selassie.

Tidigt går vi upp, dricker bara en kopp te och äter lite färskt bröd med innehållet från stora avocadofruktar som pålägg, innan vi ger oss iväg.

Ser mig aldrig mätt på vyerna som avlöser varandra utanför bilfönstret. Långsamt sluttande kullar, upp och ner, fält där vete, råg och durra går i vågor och så meskelblommorna som fortfarande blommar.

Det är fortfarande tidig morgon när vi når fram till kyrkan, vackert belägen på en bred avsats mellan en brant bergssluttning och en djup ravin. Där nere rinner en av Blå Nilens bifloder.

Nästan omedelbart dyker prästen med den bruna huvudbonaden upp. Ett hundra bIRR per person – sen raskt in i museet. Inga

Entrésidans vackra mosaikbilder föreställande tre av ärkeänglarna.

Prästen, tillika guiden, som lotsade oss genom museum och kyrka omgiven av rektor Tiruneh (t. v.) och vår chaufför Gelebo.

bilder tack! Däremot kan vi köpa färgbilder vid utgången.

Kyrkan är vacker. Den stod klar 1961 och byggdes på uppdrag av Haile Selassie. Imponerande är entrésidans tre mosaikbilder, säkert tre meter höga och en och en halv meter breda, föreställande tre av ärkeänglarna. Konstnären heter Endre Hevezi, ungrare, bosatt i England. Det är också han som är artisten bakom glasmålningarna inne i kyrkan, som verkligen imponerar. Sammanlagt drygt 100 m² och en explosion i färg med motiv bland annat från Gamla Testamentet.

Platsens historia letar sig tillbaka till 1200-talet och till prästen Tekle Haimanot, som i 29 år eller var det bara sju? – uppgifterna varierar – bodde och mediterade i en grotta uppe på berget. Han grundade det första klostret. Av det finns förstas inget kvar.

Kyrkan från 1961 är byggd på Tekle Haimanots grav. Vill vi vandra upp till grottan, där det för övrigt finns en källa med heligt vatten, går det bra, förklarar vår guide. Femtio birr per person vill ledsagaren ha.

Hela kyrko- och klosterområdet vimlar av människor. Det är pilgrimer, handikappade och sjuka med hopp om att vattnet från grottan ska göra dem friska, liksom fattiga

Konstnären bakom både mosaik- och glasmålningarna heter Endre Hevezi.

Den portugisiska bron en bit från kyrkan i Debre Libanos.

människor som hoppas på en allmosa. Fem religiösa skolor finns det inom området, som fortfarande spelar en viktig roll för den etiopiska ortodoxa kyrkan.

Vi lämnar kyrkoområdet för vandringen ner till den portugisiska bron. Den besökte maken 1954. Nu vill han se om den är sig lik. Det är den och han får också återknyta bekantskapen med några geladababianer som sitter uppkrupna i ett par klippskrevor.

Själv tycker jag att landskapet är magnifikt. Det blommar på sluttningen ner mot klyftan, där floden letar sig fram. Utsikten över den andra sidan dalgången är milsvid. Prata om vyer.

Det kostar 25 birr att komma in i området närmast bron. För den summan kan man också ta en promenad över den. Själv föredrar jag att betrakta den på håll. Uppifrån ser den ut att vrida sig över flodfåran. Längre ner imponerar de grovt tillyxade stenblocken som fogats samman för... ja, hur är det? Byggs den portugisiska bron i slutet av 1500-talet av portugisiska upptäcktsresande eller var det kejsar Meneliks farbror som initierade bygget under sent 1800-tal?

Själv vill jag gärna tro på det första alternativet. Klart att det var portugiserna!

Text och foto: Pia Virving

§ 1 Mötets öppnande

Föreningens ordförande Biniyam Wondimu öppnade mötet och hälsade alla välkomna.

§ 2 Årsmötets rätta utlysande

Årsmötet godkände utlysande av årsmöte.

§ 3 Mötesordförande, mötessekreterare

Biniyam Wondimu valdes att leda årsmötesförhandlingarna och Ingegerd Nylander valdes till sekreterare.

§ 4 Justerare av årsmötesprotokollet

Örjan Åkerrén valdes att jämte mötesordföranden justera protokollet från årsmötesförhandlingarna.

§ 5 Verksamhetsberättelse och resultaträkning

Per Wallgren kommenterade föreningens resultat och balansräkning för år 2014. Stipendiefonderna och Karin Mobrings fond visar på ett resultat av plus 54.165:56.

Föreningen visar ett resultat på plus 3.106:93. Handlingarna godkändes.

Astrid Assefa påpekade att Ruth Arvidsson från Adopterade etiopiers och eritreaners förening varit behjälplig i valberedningens arbete.

§ 6 Revisionsberättelse

Revisionsberättelsen föredrogs av revisor Eric Renman. Revisionsberättelsen godkändes och lades till handlingarna.

§ 7 Ansvarsfrihet

Årsmötet fastställde resultat och balansräkning för år 2014.

Årsmötet gav styrelsen ansvarsfrihet för verksamhetsåret 2014.

§ 8 Medlemsavgift

Ingen ändring av medlemsavgiften på 250 kr per hushåll för 2016.

§ 9 Val av styrelse för perioden 2015-2016

Valberedningens sammankallande Astrid Asse-

fa föredrog valberedningens förslag till styrelse. Nyval av Anne Naglo och Josef Yohannes på två år.

Omval av Biniyam Wondimu, Håkan Pohlstrand, Wessen Beshah, Per Wallgren och Ingegerd Nylander på två år. Sven Britton, Sonja Pohlstrand, Örjan Åkerrén och Jan Olof Gustavi kvarstår ytterligare ett år.

Biniyam Wondimu omvaldes till ordförande för ytterligare ett år.

Förslaget godkändes av årsmötet.

§ 10 Revisorer

Eric Renman omvaldes som ordinarie revisor och Astrid von Rosen som revisorssuppleant på två år. Åke Clason kvarstår som ordinarie ledamot i ytterligare ett år.

§ 11 Valberedning

Astrid Assefa (sammankallande) har ett år kvar på sitt förordnande. Emily Marino och Meaza Alemu Sjöman anmälde sig som kandidater till posten som ordinarie ledamöter på två år. Förslaget godkändes av årsmötet och de båda valdes på två år.

§ 12 Redaktionskommitté

Till redaktionskommitté omvaldes Ingegerd Nylander, Pia Virving, Sven Britton på ett år. Nyval av Annika Smith på ett år. Barbro Ergetie har tillfrågats om hon vill fortsätta, men har ej svarat. Martin Hydén, webmaster för föreningens hemsida, omvaldes på ett år.

§ 13 Tenaestelin

Tidningen är nu inne på sin 56:e årgång. Pia Virving gav en översikt över innehålllet i kommande nummer, som beräknas komma ut till midsommar, bl. a om aktuell information från familjen Nordén som arbetar för EFS som missionärer i Mekane Yesuskyrkan. Det är 50 år sedan Arne Rubin färdades nedför Nilen, hans bok recenseras. Viveca Halldin Norberg, som skrev boken "Swedes in Haile Selassies Ethiopia", tillika hennes doktorsavhandling, har rest tillbaka till Etiopien efter 40 år.

Föreningens årsmöte den 25 april 2015

§ 14 Stipendiefonden och Karin Mo-brings fond

Ekonomisk redovisning för 2013 och 2014 har kommit från syster Senkenesh och Medhen Social Center. Vårt bidrag på 15.000 kr per år ger 19 studenter utbildning på högskolor och universitet i Etiopien. En av studenterna, Semegne, har nu avslutat sin utbildning till agronom och skickar en berättelse om sitt nya liv. Årsmötet beslöt att fortsätta stödet till Medhen Social Center ytterligare tre år från 2015 med 20.000 kr per år.

Pia Virving hade hälsningar från Susan Johansson i Hyltebruk som 2014 fick 10.000 kr till Föreningen Hylte hjälper Debre Zeyt. Susan bakar bröd och säljer på lördagar utanför af-färer i Hyltebruk. Projektet har övergått från mikrolån och fokuserar nu på utbildning, 79 fadderbarn och deras familjer får hjälp. Årsmötet beslöt att fortsätta stödet till Hylte med 10.000 kr per år i tre år.

Per Wallgren klargjorde att om fonderna går dåligt, sker utbetalning ur rörliga medel.

Håkan Pohlstrand har varit i kontakt med dr Erik Erichsen, som tillsammans med sin hustru Sennait i många år arbetat som kirurg respektive sjuksköterska på Aira-sjukhuset. Paret Erichsen har lämnat Etiopien, men inte sitt engagemang för sjukhuset. Erik Erichsen föreslår att fortsatt stöd till Fattigfonden vid sjukhuset skulle kunna gå via EFS (Evangeliska Fosterlandsstiftelsen) i Uppsala, som stödjer ett liknande projekt vid Aira som ger kvinnor kostnadsfria kejsarsnitt.

Årsmötet beslöt att fortsätta stödja verksamheten vid Aira-sjukhuset med 25.000 kr per år de närmaste tre åren. Hur stödet ska administreras ska dock utredas av styrelsen och diskuteras på årsmötet 2016.

§ 15 Trädplanteringsprojektet

Astrid von Rosen och Biniyam Wondimu har besökt Entoto och rapporterade att arbetet med att göra Entotoparken till ett rekreationsområde fortsätter. Planteringen av träd är nu inne i slutskedet i detta område, där fåglar, djur och vatten återkommit och som görs tillgängligt för besökare genom promenadvägar upp till Entoto.

Bidrag till Ethiopian Heritage Trust tas inte ur föreningens budget, utan finansieras med gåvor och lotterier. Styrelsen har beslutat att bidraga med 15.000 kr per år. Om insamlade medel inte kommer upp till denna summa, lägger föreningen till resten.

Under 2014 utbetalades 17.100 kr till Ethiopian Heritage Trust.

§ 16 Eventuella övriga projekt

Inga övriga nya projekt diskuterades.

§ 17 Motioner till årsmötet

Inga motioner hade inkommit.

§ 18 Övriga frågor

Örjan Åkerrén efterlyste två anonyma inbetalare av medlemsavgiften för 2015.

§ 19 Mötets avslutande.

Mötesordförande Biniyam Wondimu avslutade mötet och framförde ett varmt tack till styrelseledamöter, valberedning, revisorer samt redaktion för det gångna verksamhetsåret.

Stockholm den 25 april 2015
Biniyam Wondimu, Ordförande
Ingegerd Nylander, Sekreterare
Örjan Åkerrén, Justerare

Örjan Åkerrén
Valloxvägen 40 L
741 42 Knivsta

”Operation Axum”

Journalisten Bengt G Nilsson, som vid ett tidigare möte presenterade sin bok om drottningen av Saba ”Makida”, baserad på den gamla urkunden Kebra Nagast, har nu utvecklat detta till en politisk thriller i nutid. Den heter ”Operation Axum” och handlingen utspelar sig till stor del i staden Axum i norra Etiopien, men även i Israel.

”Tre sammansvurna män har en plan för att ändra historiens gång. En amerikansk predikant som vill se bibelns undergångsprofetia besannas. En ortodox judisk rabbin som vill se Messias anlända. En maktfullgrip israelisk officer som vill stöpa om hela Mellanöstern.

Men där finns också Martin Gabler, svensk antikvitetsexpert och briljant konstförfalskare. När ödet sammanför honom med den vackra Rebecca från Etiopien, då drar en jakt igång. Jakten på världshistoriens äldsta och mest mystiska massförstörelsevapen.”

Information om boken:

Operation Axum. Författare Bengt G Nilsson. Ethno Press Förlag, 452 sidor.

Finns att köpa på www.adlibris.se och www.bokus.se

Skriv in boktiteln i webbokhandelns sökfält och klicka.

Läs om boken på www.operationaxum.se

Anonyma inbetalningar

Tre personer/medlemmar har gjort anonyma inbetalningar av medlemsavgiften för 2015.

Inbetalningarna skedde den 31 mars, 1 april och 4 maj. De medlemmar som tror att de kan ha gjort inbetalningarna får gärna kontakta mig på telefon mellan kl. 19-21 på vardagar eller när som helst under helger.

Telefonnumret är 018-34 15 90. Örjan Åkerrén.

Har du ännu inte betalat årsavgiften? Hög tid att göra det nu!